

Какво тѣ сториха? Прѣвзеха царствата.
Царю! Ти сто пжти по-горѣ стоишь:
Ти ведно съ царства владѣишь и сърдцата,
Тѣ туряха узи, а ти ги трошишь

За туй вси корони, прѣстоли и слава
Блѣднѣять позорно прѣдъ твоя вѣнецъ,
За туй вси тирани „колосъ“ те кръщавать,
За туй вси народи зовять те отецъ!

За туй на гласа ти гърмовенъ, магиченъ,
Милйонъ души ставать за тебе да мржтъ,
За туй въвв гнѣва си, Перуну приличенъ,
Съсъ твоего име изпълняшь свѣтътъ.

Ти дума пришушнешъ — оковитѣ падать,
Ти махнешъ съ ржката — трепери Елбрусь,
Ти вѣжди намржчишь — блѣднѣй Цариградтъ,
Ти тупнешъ съ крака си — наврѣдъ става трусь.

V.

Царю, величай се! Кой съ тебе е равенъ?
Задъ тебъ е Русия, прѣдъ тебе е Богъ,
Ржката ти ѣ мощна и подвига славенъ,
За твойта сполука цѣльта ти ѣ залогъ!

Царю, величай се! Желай ти пѣвеца,
Прѣзъ който въздишатъ миллиони сърдца,
На тазъ епопея да склучишь конца,
Съ кръвъта, що се пише на твойтѣ дѣца.